

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Contra Malignvm Io||hannis Eccii Ivdici-||vm, Svper
Aliqvot || Articvlis, A Fra||tribvs Qvibvs||dam Ei
Svppo-||sitis, Mar||tini Lv-||theri || Defen||sio**

Luther, Martin

[Leipzig], [1519]

VD16 L 4252

Articvlvs Decimvs. Multos canones contrarios sacrae scripturae, eamque
extorte exponentes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32690

An, vt facilius possimus, sicut Pelagiani dixerunt: Si oramus, impossibile est quod oramus, ac per hoc nullo pacto in libertate nostra. Quid moror? Aug. dicit cōtemnendos esse, qui ex malicia resistunt veritati docendos, qui & ignorantia. Eccius autem hæc nō ignorat, vt dixi. Quando ergo s. patres liberum arbitrium defendunt, capacitatem libertatis eius prædicant quod scilicet verū potest ad bonū per gratiam dei, & fieri reuera liberum, ad quod creatum est.

ARTICVLVS DECIMVS.

Multos canones contrarios sacre scripturæ, eamque extorte exponentes.

Hunc iniuriosum in summos pontifices dicit Eccius, & erroneum: & nomine meo interfecto, reprehendit me, qd' in actis Augustensibus idem scripserim, & iniquissime ibi iudicari. Deinde, cōfutatus acta mea, & defensus canones, dicit b. Cyprianū exposuisse illud, Tu es Petrus. & c. quo mō Pelagius exponit dis. xxi. Similiter & b. Aug., Hiero., Ambro., Bern., Bedā, glos., ord., omnes per Petrū exposuisse petram. de his quidē superius satis est dictū arti. ij. & c. iij. quod maior pars sanctorū Petrū gessisse personam Apostolorū & ecclesiæ dicit, & abusive Petrum intelligi per petrā. Nec verba euangelij posse per consequentiam pati hanc expositionē qd' absurdū sit, Petrum ædificari super seipsum. ideo eos potissimum patres esse sequēdos, qui principalē & p̄p̄iū sensum euangelij sequūtur, vt Aug., Hiero., Bedā, Origenē. Recte ergo dixi Pelagiū violēter exponere euangelij, nō, quia per Petrū petrā intelligit, qd' hic Eccius peregrina sectatus causatur sed, qd' personā Petri ibi nō pro Ap̄lorū persona intelligit hoc em̄ tunc agebā, nō an Petrus esset petra. Deinde, qd' per petram sibi p̄tatem super totā ecclesiā venīcarit, qd' verba euangelij nō patiūtur. ista debuit Eccius cōfutare, & non illic ignem extinguere, vbi nullus ardet. Nisi qd' vt dixi: Eccio multa dicere fuit p̄positū quā apte aut & recte, stupidis lectoribus sciebat nō esse necessariū. Qui em̄ vulgū iudiciū & famā aucupatur, etiā si deliret (mō sit copiosus) facile obit.

Similiter & illud quā theo. ogice cōfutatur, qd' decreta (nebit, lis, quæ habet verbū Pauli, Translato sacerdotio, necesse est, vt legis translatio fiat, dicit me potius glossam quā textū (vt qui sit Aug., & Pauli) improbasse. & idiculū caput, quasi textum improbarim, qn̄ Pelagiū improbaui, in præcedenti puncto, ac nō potius abusum textus, & extortam expositionem. Nunquid enim toto hoc negotio textus improbo, quando deprauationes impias Eccij persequor? Ita hic non fuit propositum meum textum improbare, Sed, quod pontifices hūc textum male traherent ad suum sacerdotium, & leges suas vt cuilibet patet legenti. Nā alias non potest dari causa, cur in eo loco de constitutionibus, hunc textū Pauli adduxerint, nisi pro legibus suis sicut glossa dicit, ECCIVS iuris doctor est, & nescit ex titulo

intelligere scopum legis, in eodem positæ. An est iuris forbilis forte
doctor magis, quam intelligibilis?

ARTICVLVS VNDECIMVS.

Quod plus sit credendum simplici laico scripturam alleganti, quam Papæ, vel concilio, scripturam non alleganti.

Hanc Eccius (licet Gerson fortiter ei resisteret) procacem, tum promotiuam hæresis, augmentatiuam pertinaciæ, Generatiuam singularitatis, inobedientiæ, & rebellionis, contra sum, pont, & sa, concilia, & sic similia pulchre latinitatis ornamenta ex grammatica cõtempta.

Tu vero lector hic Eccium obserua (vt Ecciano more insultem) an non intus & extra, a planta pedis ad verticem vsq; perfusus totus sit hæreticissima prauitate, vna cum suis discipulis fratribus. Quid putas boni sentit, qui scripturæ sanctæ non credendum asserit? Quis vnquã auditus est hæreticus, qui verbo dei non credendum docere præsumpsisset. Sic debent cadere, qui fraterna inuidia, & adulandi furore perdit, non nisi perniciem, & ecclesiæ, & veritati, p maledicta gloria sua quærunt. Quid hic faciet scriptura sancta est verbum dei, quod si aliua diceret, audiendum est, etiam præ omnibus angelis, si verbum dei non haberent. nẽdum præ papa & concilio, sine verbo dei agentibus. O furor, verbo dei non credendum, sed humanis verbis docet Eccius d.s.theologiæ (id est verborũ dei) docent idem sui discipuli, viperæ viperina genimina. I nunc Ecci & docero, quod audire verbum dei, & credere scripturam sanctam alleganti, sit promotiuum hæresis, generatiuum singularitatis, inobedientiæ & rebellionis. Obsecro, vbi nunc est zelus Rho, curiæ vbi principes, vbi pontifices, hæc monstra ferre potestis? Ego torpior hostes, propter hominum opiniones neglectas, hic gloriam habet hostis verbi dei, abnegator scripturæ sanctæ.

ARTICVLVS DVODECIMVS.

Dixit non esse necessaria bona opera.

Hanc hæreticam pronunciat Eccius, & bene probat sed nonne sufficit prodiit maliciam & inuidiam, cū sciat me ita non sapere, & tamen a malignis fratribus hanc libenter acceptans, ostendit se malle, vt tam insigniter errarem, quo liceret ei contra me gloriari, quam vt vera saperem. quã pulchra fuisset modestia Ecciana, si istis fratribus restitisset, dicens. Falsum vos dicitis Martini scripta legi, non ita sapit, sed iuxta Bernhardum. Hoc pro Eccio. Cæterum, huius propositionis originem puto esse, quod sæpius docui, bona opera, quæ ex